

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 471/2021-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Csp 51/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. júla 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Csp 51/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“). Domáha sa, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietahov a zaplatiť jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej doplnenia vyplýva, že sťažovateľka je v procesnom postavení žalobkyne sporovou stranou v napadnutom konaní, v ktorom sa domáha určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a že obsahuje tzv. neprijateľné zmluvné podmienky.

3. Žaloba bola na okresnom súde podaná 1. júna 2017. Okresný súd vydal vo veci 5. apríla 2019 rozsudok, ktorým žalobu zamietol. Proti uvedenému rozsudku podala sťažovateľka odvolanie 10. mája 2019, na ktoré na základe výzvy okresného súdu zo 16. mája 2019 reagoval žalovaný vyjadrením z 24. mája 2019. Sťažovateľka na dané vyjadrenie žalovaného reagovala vyjadrením z 12. júla 2019, ktoré bolo okresným súdom 31. júla 2019 odoslané žalovanému.

4. Dňa 12. novembra 2019 bol spisový materiál predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) ako odvolaciemu súdu, pričom krajský súd rozhodol rozsudkom č. k. 3 Co 205/2019 z 29. apríla 2021, ktorým prvoinštančný rozsudok v časti potvrdil a v časti zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Spis bol okresnému súdu vrátený 30. júna 2021. Bezprostredne po vrátení veci pristúpil okresný súd k doručovaniu odvolacieho rozsudku stranám sporu a nariadil termín ďalšieho pojednávania na 26. október 2021.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka nenamieta absolútnu nečinnosť okresného súdu, avšak poukazuje na nesústredenosť, akou vedie namietané konanie, keď k vydaniu prvoinštančného rozhodnutia došlo takmer 2 roky po podaní žaloby, pričom po vyše 4 rokoch je konanie opätovne na okresnom súde, keďže ten nepostupoval už pri prvom prejednaní dostatočne sústredene na to, aby vec mohla byť skončená právoplatne čo najskôr.

6. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uviedla, že predmetné konanie je konaním, ktoré má pre ňu ako spotrebiteľku a žalobkyňu osobitný význam, keďže ide o tzv. spotrebiteľský spor, ktorý patrí do kategórie sporov s ochranou slabšej strany, na ktoré sú kladené zvýšené požiadavky. V kontexte uvedeného zastáva názor, že napadnuté konanie je konaním, ktoré by malo byť vedené výnimočnou rýchlosťou. V tejto súvislosti poukazuje na to, že ak všeobecný súd prejednáva vec, ktorá si vyžaduje výnimočnú, resp. osobitnú rýchlosť, a ak súd ani po takmer štyroch rokoch a mesiaci od podania žaloby vo veci právoplatne nerozhodol, tak v takom prípade konanie okresného súdu je nesústredené, neefektívne a neúčinné a je možné ho označiť za konanie so zbytočnými prietťahmi.

7. Sťažovateľka uvádza, že vec nie je po skutkovej ani právnej stránke zložitá a svojim konaním neprispela k prietťahom v konaní, preto celá zodpovednosť za vzniknuté prietťahy prináleží okresnému súdu.

8. Sťažovateľka považuje za preukázané, že jej nemajetková ujma bezprostredne vyplýva z porušenia základného práva, pričom porušenie jej ústavného práva už napraviť nemožno, preto sa domáha i priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume 5 000 eur.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Sťažovateľka namieta, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Csp 51/2017 došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru.

10. Ústavný súd v súvislosti s prípravou predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti zistil, že 5. mája 2020, teda pred podaním tejto ústavnej sťažnosti, bola ústavnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľky vedená pod sp. zn. III. ÚS 466/2020, ktorou žiadala o vydanie rozhodnutia, ktorým by rovnako ako v prípade tejto sťažnosti ústavný súd vyslovil okrem iného aj porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, základného práva podľa čl. 47 charty, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Csp 51/2017, prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní a priznal jej primerané finančné zadostučinenie, ako aj náhradu trov konania.

11. Podľa § 55 písm. b) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania je neprípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

12. Porovnaním ústavných sťažností vedených pod sp. zn. III. ÚS 466/2020 a sp. zn. Rvp 1539/2021 ústavný súd zistil, že nimi sťažovateľka namieta postup okresného súdu v totožnom súdnom konaní a žiada v nich vysloviť porušenie tých istých základných práv, priznať primerané finančné zadostučinenie a náhradu trov konania.

13. Z uvedeného vyplýva, že v čase doručenia tejto ústavnej sťažnosti ústavnému súdu, keď podľa § 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde konanie začína, t. j. 23. júla 2021, ústavný súd v tej istej veci stále viedol pod sp. zn. III. ÚS 466/2020 konanie začaté 5. mája 2020, keďže jeho rozhodnutie z 29. júna 2021 nadobudlo právoplatnosť až 9. septembra 2021. Uvedené zistenie odôvodňuje odmietnutie sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 1539/2021 ako neprípustnej § podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde, keďže tým došlo k naplneniu dôvodu neprípustnosti zakotveného v § 55 písm. b) zákona o ústavnom súde. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že sťažovateľka v ústavnej sťažnosti doručenej 23. júla 2021 namieta navyše porušenie práva na účinný opravný prostriedok a na spravodlivý proces, keďže porušenie uvedených práv odôvodňuje výlučne zbytočnými prietahmi v napadnutom konaní, pričom obe sťažnosti obsahujú návrh na vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Csp 51/2017, návrh, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a aby jej priznal primerané finančné zadostučinenie, ako aj náhradu trov konania.

14. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa ústavný súd podanou ústavnou sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ju odmietol ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2021

Peter Molnár
predseda senátu